

שלום לכם,

לאחרונה נפרדנו מלקס שלנו-שלי, וכפי שנהוג אצלנו, נקדיש את חלקו הראשון של העלון לו לזכרו ותודה לאביה שערכה את קטעי ההספד.

העלון האחרון יצא לקראת חג הפסח ולאחריו, כפי שמכתיב לוח השנה העברי, עברנו ימים של זכרון ועצב, שנמהל בצער אישי ובמתרחש סביבנו, בארץ ובעולם.

חלק מהתכנים בעלון מתכתבים עם תחושות אלה – בשער העלון שירו העצמתי של איציק שחר, פינת השיר וגם המשעלון שעוסק בנושא החרות האישית, כהמשך לחג הפסח. תקופה שכזו מזמנת מחשבות וחשבון נפש, שעשוי להצמיח טוב.

בסיומם של ימי הזכרון חגגנו את חג העצמאות בארוע קהילתי רב משתתפים. הטקסים והארועים השונים עברו באופן מכובד ומוצלח, תודות לרבים שהתנדבו לכך. תודת כולנו לעושים במלאכה. פרטים בדיווח צוות תרבות והתודות – בקהילנט ובפייסבוק.

ועוד בעלון דיווח מהוועדים, על הנעשה בשכונת הבנים, סיכום ארועי תרבות מצוות התרבות הפעיל והנמרץ ופרסום על מפגש חשיבה בנושא החינוך במצובה.

עדנה

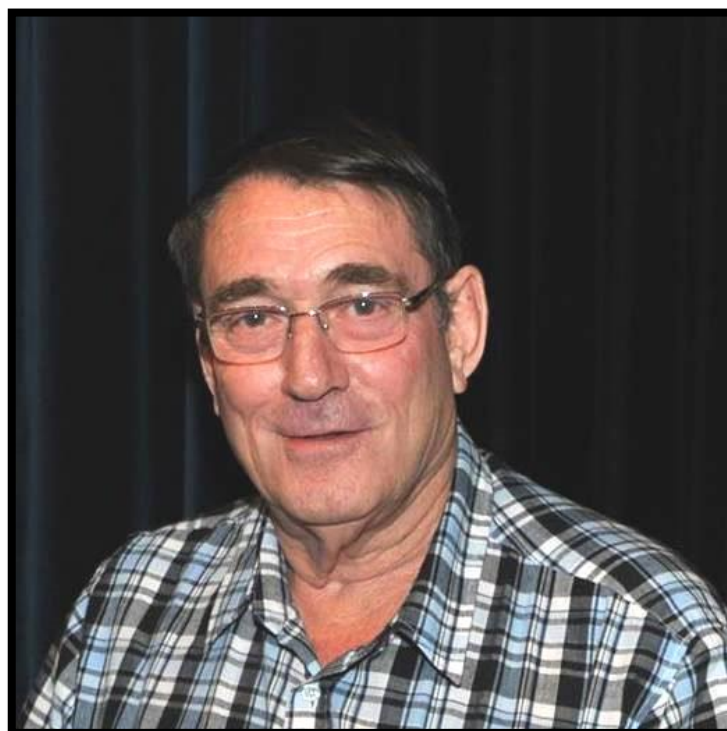
אבלים עם פטירתו של חברנו
לקס נתנס ז"ל
ומשתתפים בצערם של עדנה,
עמרי והמשפחה
בית מצובה

משתתפים בצערה
של אסתר צ'רקביץ והמשפחה
עם פטירתו של האח
חיים שטרית ז"ל
בית מצובה

משתתפים בצערם של רועי לוי
והמשפחה
עם פטירתה של האם
רחל לוי ז"ל
בית מצובה

וְצָרִיךְ לְהַעֲשׂוֹת בֶּן חוּרִין בְּאֵמֶת.
צָרִיךְ תְּמִיד (גַּם בְּשִׁגְגָה) לְהִיּוֹת
מֵה שֶׁהֵינּוּ
לִפְנֵי הַרְגַע בּוֹ שִׁכְחָנוּ
מִי אֲנַחְנוּ.
צָרִיךְ לְגַשֵּׁת אֶל הַחַיִּים (וְאוֹלֵי גַם
אֶל הַמּוֹת) כְּאֵל מִשְׁאֵל־וּמַתָּן עֶסְקִי,
שְׁגַם אִם הַכֹּל כִּבֵּר נִקְבַע
אֲנוּ חִפְשִׁים בְּכֹל רָגַע
לְחַדֵּשׁ אֶת הַהִתְדַיְנוֹת
כְּאֵלוֹ אֵין לְפָנֵינוּ סְעִיפֵי סָכּוּם כָּלֵל
מֵאֵת יִשְׂרָאֵל אֵלֵינוּ

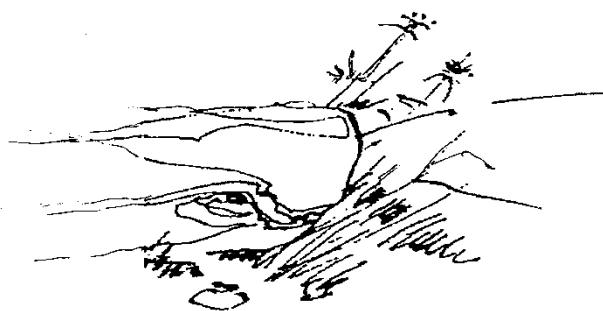
הכתובת לתגובות וכתבות: lexnat@gmail.com

לקס נתנס ז"ל

י"א באדר א' התש"ג – י' בניסן התשפ"ב

16.2.1943–11.4.1022

אנחנו מביאים היום למנוחות במצובה את אחד החברים החביבים, היפים והאהובים שחיו כאן. עדנה היקרה, הילדים: אורלי, ערן, ענבר, עמרי ואבי, האחים: מקס וברם וכל בני המשפחה הרבים – אנחנו כואבים ועצובים אתכם על לכתו של לקס היקר. לקס וכולכם סביבו חוויתם במשך שנים שורה ארוכה של אירועי בריאות קשים, קיצוניים, שנחתו עליו. בכל פעם הוא קם שוב כעוף החול, וחזר לתפקידיו ותחביביו – אבל בחודש האחרון הגיע צָבֵר של מכות, מהן כבר לא הצליח להתאושש ונפרד מכולכם בייסורים, אבל גם בקריצה שאפיינה אותו תמיד.

לקסי היה כל כך גאה בשבט האוהב והמלוכד שהקים יחד עם עדנה ובחמולות של שני אחיו בעיקר לאור נקודת הזינוק האיומה של שלושתם בימי השואה בהולנד הכבושה. וכך סיפר בעצמו:

”כשהגיעו הגזרות נגד היהודים גם לאזור מגורי משפחתי, החליטו הוריי למצוא מסתור אצל מכרים של חברים – משפחה הולנדית, נוצרית אדוקה. שם בעליית הגג, בלילה חורפי, קר וחשוך ילדה אותי אמי. בהמשך הוסתרתי אצל משפחה בכפר מרוחק יותר, משפחה עם 12 ילדים ואני צורפתי כילד ה-13 תחת סיפור כיסוי של יתום מההפצצות ברוטרדם. כשהוריי באו להשיב אותי אל חיקם בסוף המלחמה, הייתי צריך להתרגל להיפוך התפקידים ולקרוא לדודה שביקרה אותי מידי פעם אמא, ולאמי בשנתיים הראשונות לחיי – דודה...” ברבות השנים דאגו לקס ועדנה להכרה במשפחה זו כחסידי אומות העולם וערכו מסע שורשים עם הילדים לפגוש בהולנד את האחים המאמצים ובני משפחותיהם.

לקסי הגיע אלינו מהולנד בשנת 62 עם גרעין קטן מתנועת ”הבונים דרור”. עד מהרה כבש כאן הרבה לבבות – בעיקר את זה של עדנה, מילדי מצובה הראשונים, ותוך מספר שנים הצטרפו אליו שני אחיו, ושני ההורים עלו גם הם ארצה בעקבות הבנים. ואיך נוכל לשכוח את המערכונים המוטרפים שהציגו במסיבות הקיבוץ והשכיבו את כולנו על הרצפה מרוב צחוק?

ב”משעלון” מאוגוסט האחרון בקשתי מחברים לספר על מה שגרם להם לבחור במקצועם, ותשובתו של לקס – כרגיל תשובה לא צפויה וכל כך מחוץ לקופסא – הייתה קצרה וחדה: ”כבר בתנועת הנוער הציוני ידעתי מה מקצועי. רציתי להיות קיבוצניק והצלחתי. כך עברו כל חיי במקצוע היפה ביותר עד עצם היום הזה”. ואכן, כבוגר תנועת נוער ציונית הוא ראה בחברות בקיבוץ את יעוד חייו שהתגשם והתגלם בתחומי עשייה רבים: הוא התחיל בחקלאות בבנות, משם עבר לעשרים שנה בענף הבניין, יצא עם המשפחה לשליחות בהולנד, בתנועה שבה צמח; ואז התמנה לגזבר, לאיש שיווק של המפעל, למנהל חנות המוצרים של מצובה, שלימים הפכה לחנות משותפת בכפר יאסיף. כשהשותפות פורקה והחנות נסגרה עקב הנפילה הכלכלית של מצובה, לקס מצא עצמו למשך שנים רבות בתפקיד גזבר של יע”ל, ארגון המתנדבים בבית החולים נהריה. לקס חזר ואמר: תמיד עשיתי בקיבוץ את מה שאהבתי – ואהבתי את מה שעשיתי.

המעורבות והאכפתיות לכל מה שקורה כאן על הגבעה, דרך כל התהפוכות והטלטלות, היו תמיד נר לרגליו. רק לפני כחודש וחצי חודשיים באספה האחרונה לקס התבטא באופן כל כך פן ונוגע ללב ושוב... המיס הרבה לבבות.

לקסי – אני באופן אישי מאד אתגעגע אליך; בחייך היפים והצנועים גילמת את כל הערכים הקדושים לרבים מאתנו – הציונות, מעורבות ומחויבות לקהילה, למשפחה, לקיבוץ, לאזור ולארץ והרצון להחזיר את ישראל למקום צודק ומוסרי יותר....

תנחומים לכם – עדנה וכל הנתנסים על שלוחותיכם הרבות.

לקסי – זכית להגיע לשנת השמונים לחייך, זכית לחוג חתונת זהב עם עדנה, זכית לראות בנים, בנות, שילשים וריבעים. בז'רגון קוראים לזה "בשיבה טובה", אבל בכל זאת בטרם עת. נוח בשלום, כאן לא רחוק מהורידך, ובלבנו תיזכר ותישאר.

אביה זמרן

לקס נפרד (ביום פטירתו של לקס, קיבלה המשפחה שני מכתבים שהשאיר לקס, במטרה שייקראו בהלווייתו. האחד מוען למשפחה בלבד, למקרה של קורונה, והשני לכל באי ההלויה.)

לכל משפחתי, חבריי ומכריי שלום וברוכים הבאים,

אני מאוד שמח שכולכם הגעתם להיפרד ממני היום. החזקתי מעמד עד עכשיו, אבל נתתי לחבל ליפול מידיי ועברתי למקום הבא. זה כנראה מקום לא רע, כי אף אחד לא חזר מכאן.

זה לא סוד, שרציתי להגיע ליום הזה יותר מהר, אך בסופו של דבר, גם היום, זה יום טוב.

הספקתי לעשות המון דברים בחיי, ואני חושב, שרק עשיתי דברים טובים ומועילים שעזרו לבנות את הארץ היפה שלנו.

כאן התאספו כל חבריי מכל המעגלים שהיו חשובים בחיי. קודם כל מעגל קיבוץ מצובה, לכאן הגעתי ישר מהאונייה בשנת 1962 ולא עזבתי לעולם. מעגל השני, מהילדות ועד היום הזה, מהתנועה הציונית, המפוזרים בכל העולם וחלקם נמצאים כאן ואני מברך אותם. מעגל השלישי ולא פחות חשוב, מעגל ההתנדבות של 17 שנים האחרונות במרכז הרפואי לגליל בו זכיתי לתרום, הגעתם רבים להלווייתי ואני מודה לכם.

המעגל האחרון והכי חשוב, המעגל המשפחתי. זה התחיל קטן, כפליטים ממלחמת העולם השנייה. עלינו ארצה, כאן זכיתי להכיר את עדנה שלי ואין בי את המילים לתאר את האהבה והדאגה שאשתי מקרינה עלי ועל כל המשפחה. הגענו 3 אחים לארצנו ועכשיו אנו משפחה של קרוב 80 נפש ב-4 דורות. זה הכוח שבנינו כמשפחה ועל זה גאוותנו. כל אחד ואחת מכם קיבל משהו מהאופי שלי, גם זה מאד משמח בשבילי. אני לא אציין פה, כל אחד ואחת מכם בשמות, כי אז יכולנו לעמוד פה עוד שעה ואני מכיר את ההרגשה לעמוד בבית הקברות ולשמוע שטויות שמספרים על הנפטר.

ולכן יכולתי לעזוב אתכם כעת, וזה מה שעשיתי.

תהיו בריאים כולכם,

באהבה, לקס נתנס.

ענבר נפרדת

אפריל 2022

אבא יקר שלי,

ביקשת שתהיה לך הלווייה שמחה וגם הדגשת שאכתוב לך הספד שלא יעלה על 300 מילה. אני יכולה לומר לך שאני שמחה שאתה כבר לא סובל. כל כך לא הגיע לך כל הסבל הזה של התקופה האחרונה. ובאשר להספד, מבטיחה לא לכתוב מילה אחת מיותרת.

כל כך הרבה זיכרונות ורגעים יישארו חקוקים אצלי ממך, ומבטיחה שאנצור אותם אצלי לתמיד.

- איך היית מחמם לי את המיטה במפזר חום מתחת לשמיכה בלילות קרים, כשהייתי קטנה וכמובן מספר על הנסיך ג'ורגי.
  - איך לקחת אותי ללילה של שמירה בקיבוץ ונתת לי לנהוג בגייפ, כשאני יושבת על ברכיך.
  - איך נסעת איתי לקמפינג בים המלח במשך שלושה ימים, כשהחלטתי בגיל 12 לחקור יעלים וכששכחת לקחת אתך בגד-ים, לא היססת ונכנסת למים עם תחתונים צהובים של אמא.
  - איך, כשביקשתי ממך רשות לנסוע עם חברות לאילת, כשהייתי רק בכתה ח' או ט', אמרת לי: "אין בעיה, רק בתנאי אחד – אם את לא מבינה, תגידי לא!"
  - איך במסיבות פורים רקדת איתי דיסקו והפתעת את כולם בסלטה שהיית עושה לי תוך כדי ריקוד.
  - איך לימדת אותי לאהוב את אלטון ג'ון ודון מקלין וקווין והביטלס, ופעם קנית לי ליום הולדת תקליט של שרון ליפשיץ כי אהבת את השירים שלה, כשלי לא היה מושג בכלל מי היא.
  - איך כשטסת אתנו – האחים, להולנד, אחרי מאבק נוסף בעוד סרטן ששרדת, התעקשת לעלות ברגל לאט-לאט במדרגות צרות ומסובכות, לשבת אתנו בקופי-שופ בארנהם.
  - איך כשכבר היית רדום ומטושטש, אמרתי לך שאני אוהבת אותך כל-כך ושתמשיך תמיד לחיות בתוכי, ענית בהומור האופייני שלך: "שמחת זקנתי", אבל באותו רגע גם לחצת לי את היד חזק חזק.
- יכולתי להמשיך עם עוד המון רגעים קסומים כאלה, אבל הבטחתי לך 300 מילה ולא יותר. אז רק אגיד לך אבא – תודה ענקית על הכל. אתה ואמא – צוות ההורים הכי טוב שיכולתי לבקש! אוהבת אותך תמיד,

בתך, ענבר.

ערן, על אבא המוזיקאי

שמענו פה על לקס המצחיק ולקס המתנדב ולקס איש המשפחה... אני רוצה להגיד מילה על לקס שאולי יפתיע חלק מכם. לקס המוזיקאי. אי אפשר להאשים אותו שידע לנגן על משהו, או שהיה מבין גדול במוזיקה, אבל הוא היה מוזיקאי בלב.

עד ימיו האחרונים היה יכול עוד להתפעם מהופעה של להקת קווין למשל....

לא סתם אומרים שיש מוזיקאים שמנגנים ויש מאזינים שהם מוזיקאים. אבא ידע להתרגש ממוסיקה, היא הוותה ציוני דרך בחייו, ואני יודע שמוסיקה הייתה לו משמעותית והעשירה את חייו.

כבר כילד קטן. ישבתי שעות עם אוזניות ולמדתי לגלות בתקליטיה הצנועה אך האיכותית שלך פנינים רבות. אז, כהערת שוליים, בנוסף לאלפי מתנות שקיבלתי ממך אבא, אני מוקיר לך תודה מיוחדת על שנתת לי את המוזיקה.

כבר לפני שנים החליט אבא על שיר שילווה אותו בדרכו האחרונה. "בלק בירד" של הביטלס. בכל פעם שהגיע עוד סבב תחלואה כזה או אחר, תמיד הזכרת לנו בסגנון המאקברי שלך, "אל תשכחו, בלק בירד". זה הפך להיות סוג של שם קוד משפחתי בהומור שחור כמו שרק אתה ידעת.

אז אבא, הנה באהבה מכולנו.....

דברי שחר, הנכדה הראשונה

(12.4.2022)

אפשר ללמוד על אדם לא רק לפי איך שהוא חי את חייו, אלא גם לפי איך שהוא נפרד מהם.

- לפי איך שהוא יודע לבקש את בקשות ליבו בטרם עת, שלא יתפסו אותו לא מוכן
  - לפי איך שעד הרגע האחרון יודע לצחוק על המתוק וגם על המר
  - לפי האומץ להתחיל תהליכים משני חיים, גם כשהחיים כבר מתקרבים לקיצם
  - לפי איך שהוא יודע לקרב סביבו מעגלי תמיכה וחום שיעשו עבורו הכל
  - לפי האומץ לסחוף אחריו את כולנו לשיח אמיץ וכן ללא פשרות, ללא הפחד לאכזב או להכעיס
  - לפי איך שהחזיק וחזק זוגיות של חיים שלמים, שיכול גם בדמי ימיו ליהנות מפירותיה: מסירות, הבנה ללא מילים, קרבה, כנות, בטחון, רגישות, עדינות.
  - לפי איך שאדם מבקש בפשטות – לסיים.
- כי יודע שאת חלקו בעולם כבר עשה, בהחלט. וכעת תפקידו לעזוב ולנוח.

וכמה מילים אליך, סבא קוקי היקר. בימים האחרונים, בעודך עובר בנחישות בתעלת הלידה שבין החיים והמוות, נדחפת לי למחשבות ותפסת כל פינה שקטה. הפנים שלך, המחייכות. הקול שלך, המבטא והטעויות השנונות שהכניסו חן כזה מיוחד שיש רק לך.

תודה על כל מה שבנית עבורנו והשרשת בתוכנו.

תודה שגידלת אותי, שנתת לי בית, שתמכת, פינקת, תמיד התעניינת.

תודה על הדמויות החיות של ילדותי: הנסיך ג'ופרי, הסוס שבל, עוזר מספר 12, אלברט הקונדיטור, בת-שבע ואמא שלה. וכולם.

תודה על צחוקים עם כל הלב והבטן סביב שולחן הסדר, על העצם של המרק, ועל אינספור מלאכים שעשו לנו פיפי על הלשון כל פעם שהיה לנו טעים.

תודה שעזרת לי לכתוב את הסמינריון הכי מעניין שכתבתי באוניברסיטה, כי התיישבת לקרוא מאמרים בהולנדית ותרגמת לי רק את מה שחשוב. תודה שהתעניינת איך הולך, ואיך לגיא בעבודה החדשה ומה בעצם הוא עושה כי אף אחד לא מבין.

ועל עצות הכי חכמות בשיפוצים/ כספים/ יחסים שיכולנו לקבל.

תודה שהצחקת גם את הילדים שלי, הנינים שלך! שהספקת גם עליהם להרעיף חיוכים וחום, אפילו בשנים האחרונות כשהיה לך פחות סבלנות ופחות קל לעשות זאת. תמיד היה להם ברור שבמפגש אתך צוחקים. ושבבית שלך מתקבלים באהבה ובנוחות.

זכינו בסבא מיוחד במינו, עשיר בסיפורים, בעשייה, בנתינה, באישיות יוצאת דופן, באהבה גדולה ורגישות, אבל גם עם אמת פנימית בלתי מתפשרת, גבולות ברורים וצרכים בלתי מתנצלים. בוחרת ללמוד ממך את הקלילות, את התושייה, את האמת, את האומץ לומר.

אוהבים אותך מתמיד ולתמיד.

האחים נחנס – לקס וברם

לקס יקר – אנחנו, האחים שלך, עומדים כאן בפעם הראשונה בלעדך. בגלל המלחמה, נולדנו וגדלנו במקומות שונים בהולנד, וב-1945, בסיום המלחמה ראינו אחד את השני בפעם הראשונה. בתנועות הנוער בילינו ביחד ועד היום יש לנו קשר עם חברם משם. כדי להרוויח קצת כסף כיס, חילקנו, בין היתר, פליירים מדלת לדלת. לקס הכניס את ידו לפתח הדואר ומהצד השני היה כלב שנשך אותו. כך הפסדנו חצי יום עבודה. ב-1955 מקס עבר לאוסטרליה וב-1969 עלה ארצה ופגש שוב את האחים, שכבר גרו במצובה. למחרת, לקס שהיה אקונום אמר למקס לעזור בניקיון המקררים במטבח.

שלושתנו אהבנו להופיע באירועים בקיבוץ. ההופעה האחרונה הייתה בחתונה של יהל ומיכל.

לקס שלנו, תחסר לנו מאוד מאוד. רוצים להודות לך, עדנה, על הדאגה האין-סופית לאח שלנו. יהי זכרך ברוך.

דברי פינו – אביה של יעל, כלחו של לקס

אבא של עמרי, בן זוגה של בתנו יעל.

לקס יקר ואהוב, ויבדלו לחיים ארוכים, עדנה יקרה ואהובה וכל ילדיך, נכדיך ניניך, משפחתך וחבריך הרבים,

לפני כמה ימים, ביום חמישי, עוד היית אתנו וכשהגעתי, ידעתי – אם כי היה לי קשה לתפוס את זה – שזו הפעם האחרונה שאוכל לראותך, לגעת בך, לשמוע את קולך שנחלש מאד, לשבת לידך

במשך כמה דקות ולומר לך כמה כולנו אוהבים אותך, ולהזכיר לך שכשנפגשנו לראשונה בירושלים, עוד לפני שיעל ועמרי החליטו סופית "לא להתחתן" אבל לקשור את גורלם זה בזו ולהקים משפחה. ישבנו בבית קפה, שוחחנו וכשנפרדנו, אמרת: אני בטוח שעוד ניפגש... וצדקת.

זמן קצר לאחר מכן, כשהיינו בחופשה בגליל העליון, ביקרנו לראשונה בקיבוץ ואירחתם אותנו בלבביות בביתכם. זו הייתה תחילתה של חברות שהלכה והתהדקה כאשר יעל ועמרי החליטו לבנות את חייהם בקיבוץ וכשנולדו נכדינו המשותפים. מאז, המשכתם, אתה ועדנה, לארח אותנו בחום ובמאור פנים וחוויון חוויות מרגשות ביחד.

למעשה, אנחנו לא בדיוק מאותו הכפר, אבל גדלנו בסה"כ באותו אזור ובאותו אקלים וכשנפוליאון שלט, אזרחי בלגיה והולנד היו נתיניו. בעברך, יש כמה שנים של חיים בהסתר עד שהוריך החזירו אותך לביתם. גם אתה, לפניי, וגם אני, עזבנו את אירופה ובנינו את חייו בארץ, כי היינו ציונים. אתה מימשת גם אידיאל של חיי שיתוף, אני הסתפקתי בחיי עיר.

באחת השבתות שהתארחתם בביתנו, באמצע ארוחת שבת, הזמנת אותי לשיחה פרטית ואישית בסלון ושאלת אותי אם אני מאמין באלוהים. כל הנוכחים הופתעו שזה מה שהעסיק אותך באותה שבת, אבל שיחה זו חיזקה אצלי את הידיעה שאתה איש אמת, שבדומה לסולם יעקב "מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה", שידע מה מקומו של אלוהים, או אם תרצו: מה שמעבר לכאן ועכשיו, לקונקרטי ולתועלתני, כאן, ברגע הזה ובמקום הזה?

דומני שעגנון כתב את הדברים ב"פתיחה לקדיש", טקסט שכתב אחרי מאורעות דמים ופרסם לראשונה בעתון הארץ בערב יום הכיפורים תש"ח, ואקרא חלק מדבריו:

"... נפקד חס ושלוש אחד מישראל באה פחת בלגיונותיו של המלך ובאה תשות כוח כביכול (חולשה) במלכותו יתברך, שהרי מלכותו חסרה לגיון אחד מלגיונותיו ונתמעטה חס ושלוש גדולתו יתברך. לפיכך מתפללין אנו ואומרים על כל מת מישראל יתגדל ויתקדש שמייה רבא. יגדל כוח השם ולא יביא תשות כוח לפניו יתברך, ויתקדש בעולמות שברא כרצונו, ולא נפחד על עצמנו, אלא מהדר גאון קדושתו יתעלה. וימליך מלכותיה, שתתגלה ותראה מלכותו בשלימות ולא יתמעט ממנה חס ושלוש. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב, שאם מלכותו גלויה בעולם שלום בעולם וברכה בעולם ושירה בעולם ותשבחות הרבה בעולם ונחמה גדולה בעולם..."

אתי, הילסום, אישה יהודיה הולנדית צעירה, כתבה יומן שבתרגום לעברית נקרא "השמים שבתוכי" עד שנשלחה לאושוויץ בספטמבר 1943, בו ביטאה למעשה רעיון דומה: "אלוהים, אינך יכול לעזור לנו; אנחנו צריכים לעזור לך"

במילים שלי: מותו של אדם יקר יוצר חלל בעולם; העולם בלעדיך, לקס, הוא עולם בו יש פחות שמחה, פחות חיות, פחות כוח, פחות אופטימיות, וכולנו נצטרך לעבוד קשה כדי למלא ולו באופן חלקי את החלל הזה ולהמשיך את נוכחותך המיטיבה בעולם בלעדיך.

תהא נשמתך הטהורה והיקרה צרורה בצרור החיים ובעברית עכשווית: תמשיך לחיות בתוכנו, דרך הימים והזיכרונות הנפלאים המשותפים.

חיבוק ואהבה לך ולכולכם.

מארגון יע"ל – לקס, החבר, אינו

י"א בניסן תשפ"ב

לקס, היקר לי כל כך נפטר בחודש ניסן, חודש בו לא מספידים, ולכן ברצוני להעלות קווים לדמותו.

על מנת להבין מי היה לקס, אביא אירוע שהיה בתקופת בית שני:

רבי יוחנן בן זכאי, מגדולי החכמים באותה תקופה, אסף חמישה מתלמידיו, שהיו ענקים בדורו, ושאל אותם "צאו וראו – איזו דרך ישרה שידבק בה האדם?" הדרך התקבע את אורח חייו וביקש מהם שלא יחפשו בספרים אלא יתורו במדינות ובעמים אחרים וכל אחד ימצא את הדרך הנכונה.

רבי אלעזר אמר "עין טובה" – כלומר: שעינו לא צרה באחרים, שהוא מלא נדיבות ונכון לחלק את רכושו והידע שלו עם אחרים.

רבי יהושע אמר "חבר טוב" – ערך החברות כה חשוב, עד כדי כך שחכמינו המליצו אפילו לקנות חבר בכסף.

רבי יוסי אמר "שכן טוב" כמו שאומרים "טוב שכן קרוב מאח רחוק"

ואילו רבי שמעון אמר "הרואה את הנולד", הכוונה לאדם שמתכנן את צעדיו קדימה ומתכוון לקראתם.

לבסוף הגיע רבי אליעזר בן ערך ואמר "לב טוב". מאחר והלב מסמל את התבונה האנושית, והיא המכתיבה את התנהגות האדם.

שמע אותם רבי יוחנן בן זכאי "רואה אני [=בוחר אני] את דברי רבי אלעזר בן ערך שאמר "לב טוב", שבכלל דבריו דבריכם, כלומר: מי שיש לו עין טובה, הוא גם חבר טוב, והוא גם שכן טוב וגם רואה את הנולד.

ולקס שלנו לא היה לו לב טוב... היה לו לב ענק וטוב ובכך היו לו כל המעלות האחרות. היו לי הזכות והעונג להכירו מקרוב, למדתי ממנו רבות, נהייתי מכל רגע בחברתו, גם בגלל חוש ההומור המיוחד שהיה לו, גם בגלל האנושיות המדהימה שהייתה בו, ותמיד עם חיוך מקסים חם ונעים, וראויה לשבח הייתה קבלת הפנים שלו ושל אשתו עדנה, שתיבדל לחיים ארוכים, שטוב ליבם שפע נעימות ואהבה.

לקס היקר יחסר לכל מי שהכירו אותו, אבל לי באופן אישי יחסר מאד מאד, בגלל אצילותו וקסמו המיוחדים.

ארגון יע"ל, העובדים המתנדבים וההנהלה – זוכרים ויזכרו אותך.

מחברך זה שבע שנים –

אברהם

יהי זכרך ברוך ונשמתך עדן.

תודה!

אין בפינו מילים להודות לרבים והטובים, שעטפו אותנו באבלנו, החל בארגון הלוויה, הארוח במועדון, הסיוע במהלך השבעה, באפיה, בישול, עידוד וחיבוק. חברים טובים וקהילה טובה נמדדים בשעת כאב וצרה, ואנחנו בורכנו! עדנה, הילדים והמשפחה כולה.

9.05.22

תושבי מצובה שלום.

להלן תמצית הארועים שנחגגו וצויינו בקיבוץ מהתקופה האחרונה תוך השתתפות ערה של כלל אוכלוסיות מצובה .

התודה והברכה, לכלל הגופים המארגנים מתנדבים ועובדים.

א. פעילויות פורים, פסח, ארועי יום השואה וחג העצמאות , עברו בהצלחה רבה.

ב. בשעה טובה, החלו העבודות על ה"פארק האתגרי" בחורשת הזיתים, הצמודה לפארק הכלבים מדרום למגרש הכדורגל. כאמור בשלב ראשון, ייסלל מסלול גלגיליות וסקייטפארק. לאחריו מייד ייבנו משטח מתקני כושר למבוגרים. מתקני משחק ואתגר לילדים. מגרש פטאנק ושולחן "טניס שולחן" חיצוני.

בחורשה הצמודה, יוכשר שטח לשהייה ובילוי, כולל שולחנות וספסלים. המקום כולו יואר בתאורת גן , וידושא בדשא . לו"ז משוער לפתיחה, באמצע הקיץ.

ג. בימים הקרובים, נחל בעבודות שיפוץ והרחבה בגן שקמה. נחל בעבודות הנגשה בזוגון אור.

ד. אנו כעת עוסקים בתיכנון הקיץ במערכות החינוך לגיל הרך והחברתי, ומקווים לקייץ שקט ומהנה.

ה. לאחרונה נפרדנו ממנהלת החינוך החברתי, קרן שמש. צוות הובלת וועדת חינוך, עוסק בגיבוש של פעילות החינוך החברתי ובאיתור מנהלת חינוך חדשה.

ו. בבית הכנסת, ממשיכים במרץ בעבודת השיפוץ, כרגע עוסקים בהנחת הגג החדש ומקווים בקרוב , להשלים העבודות.

בברכה

וועד מקומי

משולחנו של זיו – המנהל העסקי-חברתי רוח הקהילה

החודש חשנו כולנו חוסר נוחות. השיח הציבורי נהיה ער סביב מכתבים שהופצו מקרב חברים כואבים ושאלות מקרב חברים מודאגים.

בהתאם לכך במהלך החודש הוצאנו עדכון התייחסות לדברים. אנו בוועד עסוקים בנושאים השונים שהוצפו על מנת לתת מענה. נראה כי לאחר שנסיים את הבחינה של הדברים יהיה נכון לזמן שיח ציבורי בהקדם על מנת לעדכן, לשמוע ולענות על שאלות.

לשם כך אנו שוב חוזרים ומבקשים מאלו שהתבקשו להגיע לוועד ולדון איתו בדברים שמוצפים להיענות בחיוב, ולבוא. אין מענה יותר טוב משיח פתוח ומכבד.

שלומי

כפי שדיווחנו בחודשים האחרונים, אני ממש ב"מלחמת" הדיפה של יוזמות שלומי על שטחי החקלאות שלנו באזור "גבעת חמודות". החודש הצלחנו למנוע את שינוי סדר הפיתוח של שלומי והועדה המחוזית לא אישרה לשלומי להתחיל לפתח על הקרקעות שלנו לפני שהם משלימים פיתוח באזור שמצפון לנחל בצת. יחד עם זאת, ממש בשבוע שעבר, השתתפנו בדיון של שלוש שעות בהתנגדות שהגשנו על תוכנית חדשה של שלומי אשר גורעת עוד 200 דונם משטחנו. בהתנגדות זו **לצערנו** לא הצלחנו לשכנע את הוועדה וכרגע אם התוכנית תתקדם אנו עלולים לאבד שטח נוסף. השבוע נקיים דיון עם העו"ד שלנו ומתכננת הישוב כדי לבחון את הצעדים שניתן לעשות.

חשמל

בהמשך לדיווח הקודם, התחלנו להחתים את החברים הרלוונטיים על אישורי החיבור עבור חברת החשמל. במקביל חברת החשמל בשלבי סיום של השלמת לוחות חשמל והתקנת מונים בפילרים. לצערנו, חברת החשמל אינה עובדת באופן סדיר והעבודה לא רציפה, לכן אנו כל הזמן צריכים לעסוק בדברון ולחץ כדי לקדם את העבודות. במסגרת זו בשלב זה, לאחר שהתקיים סיור עם בודק ראשי של חברת החשמל, ישנה דרישה להתאים גובה לוחות חשמל בבתים בהם הארון נמצא מעל 2 מטר מהרצפה. אנו עושים מאמצים כדי להסיר את הדרישה. נעדכן את המשפחות הרלוונטיות בנושא.

סולארי

על פי לוחות הזמנים, כנראה לקראת סוף החודש, נחל בעבודות על גגות חדר האוכל, הכל-בו, אולם צור וגג אלומה. אנו כמובן נעדכן על המועד המדויק ברגע שנדע אותו. נשתדל שלא יהיו הפרעות לפעילות החיים השוטפת.

רפת

לפני החג דיווחנו על המאמצים להוצאת ההיתר ואישור תחילת העבודה, שמחים לדווח שהצלחנו להשיג את כל האישורים כפי שרצינו ממש לפני חג הפסח ומתחילים את עבודות ההקמה, לשם כך מופעלת מנהלת פרויקט בה נוכחים איתן שפר ואנוכי. המנהלת נפגשת אחת לשבוע בשטח על מנת לפקח על העבודות, קצב הביצוע ועמידה בתקציב.

רוח גלילית

קובי וגלי הודיעו כי הם מסיימים את הפעלת המיזם באופן מידי וזאת מוקדם ממועד ההסכם שלהם אשר תקופתו מסתיימת ב 2025. הבקשה לסיום מוקדם, כמובן תואמת את תנאי הסכם עם הקיבוץ. אנו מבקשים לאחל לגלי וקובי המון הצלחה בדרכם החדשה. גלי וקובי הפעילו מיזם מפואר ומרשים אותו בנו במו ידיהם. פעילות בתחום התיירות אינה פשוטה ובשנתיים האחרונות הייתה כמעט בלתי אפשרית עם קורונה שפקדה את כול המשק, על כך הערכה גדולה לחברים.

עם פינוי המקום נכנס לתכנון בראיה כוללת על מתחם התעשייה כולו ונכין תוכנית לאישור הוועד והאסיפה לטובת מימוש אופטימאלי של שטח.

קו מים שיכון ה'

הקמת קו המים החדש בשיכון ה' נמצא בשלבי החיבור הסופיים והחלו עבודות על חיבור הבתים לקו.

אנו מאמינים כי בשבועיים הקרובים נוכל להפעיל את הקו ולסמן V על עוד אזור בו שופרו התשתיות במתחם הוותיק של הקיבוץ.

הקמת צוות בריכה

בהתאם להחלטה בדבר הבריכה, נאשר בישיבת הוועד הקרובה את הרכב הצוות שינהל את הקמת הפרויקט ובהתאם נפרסם את תכנית העבודה שלו, בשלב זה המנהלים יחד עם מתכנת הישוב ומנהלי הוועד המקומי, איתרנו תא שטח מתאים ואנו מקווים לקבל אישור סופי שתא שטח זה מתאים מבחינה תכנונית ונוכל להתקדם עם הפרויקט. יש לזכור שנדרשת שותפות מלאה של כל התושבים לטובת הקמת המתחם החדש. השאיפה להקים מתחם של בריכה וחדר כושר.

דיווח חקלאות

סיכומי ביצוע של 2021 כבר התגבשו באופן סופי לפני כחודש, ניתן לומר כי שנה שעברה הסתכמה ברווח נמוך מהמצופה של כ 1 מיליון ₪ הסיבות העיקריות נובעות בירידה במחירי בננות ביחס לשנים האחרונות ובירידה במחירי האבוקדו. הירידה ברווחיות הייתה יכולה להיות גדולה יותר אך בזכות כמויות מאוד גדולות של פרי באבוקדו ובזכות מקצועיות של הצוותים שלנו הפגיעה צומצמה.

נתוני הפעילות החקלאית נכון להיום, מראה התאוששות במחירי הבננות, ונתוני יבול מעודדים באבוקדו. אנו מאחלים לשנה טוב יותר ב 2022.

בלול- אורי מתמודד מזה זמן רב עם אחוזי תמותה של אפרוחים בשבועות הראשונים של המדגר. לרוב מדובר בבעיות של הלהקות אשר מגיעות מהמדגרה ואיתן נדרש הלולן להתמודד. בביקור של מנהלי האינטרגציה בחווה, עסקנו בשאלת הסיבות להיקף התמותה, ניתוח הנתונים וחשיבה על פעולות לביצוע. בסיור זה צויינה להערכה עבודתו ומקצועיותו של אורי בתחזוקת החווה, וכן התוצאות המקצועיות בהתייחס לבעיה האובייקטיבית של התמותה.

אנו מנצלים מקום זה כדי לענות לשאלות חברים בעניין עתיד החווה הישנה אשר נמצאת בראש הגבעה. אזור זה על פי התביעה שאושרה ב 2012 מסומן כתא שטח למגורים. זאת על מנת להבטיח את המשך הצמיחה הדמוגרפית של הקיבוץ. יחד עם זאת מדובר באזור שהפיתוח בו יבוצע בשלבים האחרונים של פוטנציאל המגורים. לפני פיתוח אזור זה, ישנם עוד אזורים

אחרים לפיתוח מגורים. כך שלפי הערכה שלנו, הפעילות החקלאית במקום בטווח של העשור הקרוב תמשיך להתקיים ולפרנס אותנו. אנו מעריכים כי כאשר נגיע ליישום תא שטח זה אנו כבר נצליח לפתח ולהרחיב פעילויות כלכליות נוספות כמו נדליין (תעסוקה ותעשייה) סולארי כך שנהיה חזקים יותר ונוכל לוותר על חלק מפעילות הלול לטובת הצמיחה הדמוגרפית.

זיו טלומק

מנהל עסקי חברתי

מהנעשה בשכונת הבנים

חברות וחברים שלום.

עדכון לגבי התקדמות עבודות שכונת הבנים.

כביש מס 4 (כביש המערכת הישן) רוב עבודות התשתיות הסתיימו וכרגע נותרו חלק מתשתיות החשמל והכבלים להשלמה, בחלק המזרחי הונחו אבני שפה ותחילת מילוי מצעים. ישנן בקשות ופניות של החברים הגרים במגרשים הצמודים לכביש לשנות ולהזיז חלק מהתשתיות. אנו בוחנים כל בקשה עם המתכננים, מנהל הפרוייקט ובוחנים מה ניתן לעשות בכל מקרה ומקרה לגופו.

חשמל - חברת חשמל משיכה ומבצעת את התשתיות לחיבור השכונה למערכת החשמל. השבוע יוצב חדר השנאים.

תקשורת – חברת נקסטקום והקבלן נערכים להניח את תשתיות הסיב האופטי לשכונה.

מפות מדידה - את מפת המדידה של המגרשים והתשתיות העברנו לוועדה במועצה.

היום, בישיבה עם נטלי בודקת התוכניות של מצובה, התבקשו מספר מדידות נוספות ועדכונים.

מקווה שבמהלך שבוע הבא יצא מכתב מהוועדה לבונים על כך שניתן לפנות לקבל תיקי מידע.

מכתב של האגש"ח המסביר ומפורט ומסביר על התהליך כולו והנהלים מול הקיבוץ, ישלח גם כן לבונים.

מגרשים – המגרשים יהיו מוכנים לכניסה לעבודה, לאחר השלמת התשתיות על ידי חברת חשמל. כך

שלכל מי שיהיה היתר תתאפשר עליה לעבודה על הקרקע.

מפות הכביש והעבודות נמצאות במזכירות וניתן לבוא ולעיין בהן. זמינים לכל שאלה.

בברכה. ישי עפרוני

מה קורה בתרבות ?

קהילה יקרה, אנו מודים לכם המתנדבים שלקחו חלק בנשיאת האירועים למען הקהילה. (תודות מפורטות עם שמות כל מתנדבי האירועים נשלחות הפרסום נפרד). אנו שמחים לבשר על הצטרפותם של אורטל לוי לוועדת תרבות ומאחלים לה הצלחה והנאה עצומה. מאתנו, חברי ועדת תרבות: סימנה בן פורת, אסיל לוי, מיכל גור אריה, מירון פרטשניידר, חגית אולדנברג, אורטל לוי, סלמה (פרנסה הוצר המקומי) ולימור פרידמן. (יו"ר ועדת תרבות). תומר

לתשומת לב, ב"סיפור מקומי מצובה" (כניסה מאולף), ניתן לצפות בתמונות, סרטונים וקבצים על האירועים ועל המתרחש במצובה.

אירועים שהתקיימו לאחרונה:

1. חלוקת שיי לפסח: ביום חמישי ה-14.4 ברחבת המועדון, בני המצווה הנפלאים שלנו: "כיתת קקטוס", ארזו וחילקו לקהילה את שיי הפסח. תכולת השיי: עציץ, שקית מתוקה, ברכה, ודפי יצירה. **תודה** לדואה לוועד המקומי על השיי הפורת.

תודות חמות לבני המצווה ולאיציק שחר על הזיווי וכן לוועדת תרבות על הארגון: מיכל גור אריה, סימנה בן פורת ולימור פרידמן.

2. מימונה: (בהובלת נציגי הורי ט')

בתאריך 23.4 בשבת ב-17.00, התקיימה מימונה שמחה ברחבת המועדון שכללה מזמון מתוקים: ספינג'ים, מופלטות ועוד... מתוצרת מקומית, מוזיקה שמחה ופינת יצירה לילדים. **תודה חמה** לנצורי מצובה ולצוות מדריכי הנצורים על ארגון האירוע: רל בן דוד, מירון אלכרישי, בת אל רניה ושירז אליאס. **תודה** לצוות האירוע: נצירי הורי נצורי ט': הדס קופר, לירז נחמיה, ומיכל יני. **מלווה** מועדת תרבות: לימור פרידמן.

2. טקס יום השואה: (בהובלת נציגי הורי ז' בני המצווה).

בתאריך: 27.4 התקיים בחדר האוכל טקס יום השואה מרגש ומיוחד. תכנית האירוע כללה: - טקס הדלקת נרות הזיכרון המרגש: של נעורי שנת המצווה: מ"כיתת קקטוס". - המופע המרגש: "תעביר את זה הלאה", בו ניתן היה לחזות בתוצרים המרגשים של פרויקט התיאטרון בו השתתפו שורדי השואה ממצובה ובן הדור השני וכן בני הנוער ממצובה. **תודות חמות** למארגנים ומשתתפי האירוע:

צוות יום השואה: איציק שחר עם בני המצווה. ונציגי הורי נעורי ז' בני המצווה: ברוריה ארשדי, מרי לוי, רונן בלומנפלד. **מדריכי החינוך החברתי:** בת אל רניה, מירון אלגרישי, ושירז אליאס. **מלוות מועדת תרבות:** מיכל גור אריה ולימור פרידמן.

תודות חמות למשתתפי ומארגני פרויקט התיאטרון: "תעביר את זה הלאה..":

שורדי השואה: מרים ואביגדור ארנון, מקס נתנס, מיכל גנס ובן הדור השני: דני שגיא. **בני הנוער:** איתי וינטר, אליה וייס, שקד בר זאב, לטם לייבוביץ וליאור מחלו. **יוזמת ומובילה:** חוה כהן. **במאית:** לימור מנגובי ברקו. **מפיקה ומלווה בנגינה:** לימור פרידמן.

3. הצגת ילדים: "איתמר וכובע הקסמים" (תיאטרון אורנה פורת בעיבוד סיפורו של דוד גרוסמן).

ההצגה המהנה התקיימה במועדון בתאריך: 10.4 במימון המועצה וועדת תרבות.
תודה חמה לנציגת המועצה: טליה בן ציון ולמילות: ניצן לוי והילה שוייצר.

4. אירועי יום הזיכרון:

ביום שלישי, 3.5.22, בשעה 20:00 התקיים טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה בגן הזיכרון במצובה. הטקס המרגש כלל הורדת התורן, מצגת הנופלים בליווי שירה משותפת של הקהילה. ביום רביעי 4.5.22 התקיימו שני הטקסים בבית העלמין:

טקס לזכרם של אמיר ואשל בן משה, וכן טקס לזכרם של בני מצובה שנפלו בעת מילוי תפקידם.
תודה חמה לנאוצה רתת המופילה על הופאת הטקסים המרשימים.

5. יום העצמאות:

חגיגת יום העצמאות שמחה וחגיגית התקיימה בתאריך 4.5 במגרש הכדורגל. תכנית חגיגת יום העצמאות כללה:

* העלאת הדגל אל ראש התורן

* טקס מרגש עם משיאי המשואות: תמר ראובן, אביה זימרן, ראובן וייס, לימור פרידמן, קרין נתנס גפן ולין מזור.

* ריקוד ילדי גן שיקמה לצלילי השיר: "עוד לא אהבתי די".

* ברכת נציגי הוועדים: איציק ארגלזי ולימור גולדשטיין.

* הרקדה בהובלת איציק שחר.

* מזנון ארוחה חברתית קהילתית תוצרת תושבי מצובה,

* הופעה נהדרת של להקת recover בהובלת אבי גוזלן.

ביום שלפני האירוע, חולקו מבעוד מועד לתאי הדואר שקיות עם הפתעות לרגל חגיגת העצמאות. באירוע זו התחלנו מסורת חדשה בה כאשר ארוחה חברתית מתקיימת בטבע, כל משפחה תביא כלים רב פעמיים לשימוש חוזר, לשמירה על איכות הסביבה. אנו מודים על שיתוף הפעולה.
תודות חמות לכל המשתתפים, המתנדפים ולצוות יום העצמאות:

נציגי הורי ה-ו: מיטל בעהם (מובילה), הילה סוליקר, אבי בן שבת, יובל וינטר אורן יונני, וכן איציק שחר וגוני סלאח. מלוות מועדת תרבות: איירין ברטשניידר ולימור פרידמן.

6. אירועי פאב המפלט: ג'אם מוזיקלי:

ביום שישי ה-4.5 התקיים במפלט ג'אם מוזיקלי נהדר באווירה כיפית בהשתתפות נגנים מהקיבוץ ומחוצה לו. בארגונם של: עמית שרמן, איתמר כהן (האחיין של לילך גונן), עודד כרמי וג'סי כרמי.
תודות חמות לצמית שרמן על ההופאת ולמשתתפי הצ'אם על הארסון והמוליקה הנהדרת.

אירועים עתידיים:

1. ל"ג בעומר - מדורה קהילתית:

בערב ל"ג בעומר, יום רביעי 18.5 בשעה 18.30 תתקיים המדורה הקהילתית של מצובה במרחב שליד מגורי התאילנדים. (אחרי המחנן...)

נהנה מצליית תפוחי אדמה על האש... כיבוד שכל משפחה תביא לעצמה, שירה בציבור בליווי כלי נגינה: גיטרות, דרבוקות ועוד... שכל המעוניינים מוזמנים להביא, והרבה מצב רוח טוב.

2. שבועות: פרטים מלאים על חגיגת שבועות יפורסמו בקרוב.

3. אירועי פאב המפלט:

- הופעת להקת - "פתיבנד" ב-20.5 יום שישי. מוזיקת קאברים וכיף. ואחריהם יעלו שני dj: עומרי סגל ועילם בן משה לחגיגה.

- מסיבת פתיחת הקיץ בפאב המפלט: פרטים מלאים יפורסמו בקרוב.

מתוך טקס הדלקת המשואות:

הדלקת המשואות של יום העצמאות ה-74 נערכה השנה בסימן: "יד פוגשת יד אחות". מדליקי המשואות מייצגים רבים מתוכנו שפועלים למען בניית חברה טובה, פועלים למען שיתוף פעולה, חיבור ואחוזה, מקדמים שוויון להזדמנויות, קירוב לבבות ואחדות בקהילה.

משואה ראשונה נדליק בתודה והערכה גדולה לתמר ראובן- על תרומתה לכינון חיי תרבות פעילים ומגוונים ופועלה בטיפוח חייהם של חברינו, בני הגיל השלישי.

משואה שניה נדליק בתודה והערכה גדולה לאביה זימן על פועלה יחד עם עדנה נתנס בהפקת העלון המקומי "עלי גבעה". בזכות התמדתן ורעיונותיהן המקוריים, העלון המקומי ממשיך לשמש נכס קהילתי ייחודי ומרהיב.

משואה שלישית נדליק בתודה והערכה גדולה לראובן וייס, על רוח ההתנדבות המפעמת בו ומניעה אותו לעשייה בשלל תחומי עניין. ראובן, הוא מופת לנתינה, שכולה אהבת האדם והקהילה.

משואה רביעית נדליק בתודה והערכה גדולה ללימור פרידמן, על פועלה בשימור ותיבוד סיפורי המקום במדיה הדיגיטלית ובאירועי תרבות המוקדשים לאירועים היסטוריים המסופרים על ידי וותיקי המקום. לימור היא נדבך חשוב ביותר בעשייה התרבותית במצובה, המשמרת מסורות עבר ומחדשת מסורות לעתיד לבוא.

משואה חמישית נדליק בתודה והערכה גדולה לקרין גפן נתנס, על תרומתה לרווחת הקהילה והעזרה לפרט, על ההתנדבות ורוחב הלב, שלא יודע גבולות. קרין היא פניה היפות והנדיבות של מצובה.

משואה שישית נדליק בתודה והערכה גדולה ללין מזור, על ניהול נאמן ומסור של ספריית מצובה, במשך שנים רבות. חום ליבה ואדיבותה של לין ניכרים בכל ביקור בספריה, יעידו על כך ילדי הגנים המשתוקקים למפגשים השבועיים עמה.

משואה שביעית נדליק בתודה והערכה גדולה לתמיר כהן, על פועלו בכינון קהילת בית הכנסת במצובה. תמיר הוא הלב המפעם ומושא השראה לנתינה ולאכפתיות ומודל לעשייה שקטה ולהתמדה, המקיימות את הערך הנשגב של "ואהבת לרעך כמוך".

את, חירותי

זה עתה נעלנו את הפרק בלוח השנה – מפסח ועד חג העצמאות – בו אנו חוגגים ומהללים את שבחי הריבונות והחירות ואבלים על המחיר הכבד הכרוך בהן. בשנים האחרונות מתפרסם כל פעם לפני הפסח שיר שכותרתו "כל אחד צריך איזו מצרים..." , כלומר: כל אחד יכול למצוא בחייו מקומות בהם נמנעה ממנו חירותו, ולהכיר ברגע בו הצליח להשתחרר מהכבלים – גדולים כקטנים.

"עצמאות" ו"חירות" – מלים גדולות, מופשטות, ערטילאיות. לא פעם משמעותן סמויה מעינינו, עד הרגע בו אנו פוגשים את היפוכן ומתחילים לקלוט ולהוקיר... רצינו לשמוע ב"משעלון" הפעם כיצד כולנו פוגשים את הערכים היקרים הללו בחיי המעשה והיומיום. הנה:

גאיה שחר: עבורי חירות היא כשאני עובדת ומרוויחה כסף שבו אני יכולה לקנות לעצמי דברים מבלי להיות תלויה באחרים. התחלתי לעבוד ממש בגיל צעיר (11) וכבר אז חוויתי את התחושה הזו של חופש כלכלי (כמובן בפרופורציות מתאימות). היום כחיילת אני מרגישה שאין לי חופש כזה, כי אינני יכולה לעבוד, אבל מתנחמת בכך שזה זמני..... :

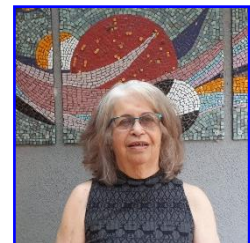

קרני עמ עד:

אני מאמין גדול בחופש מחשבה ודיבור וחש עצמאי לבטא דעתי בציבור דוגל בחירות אדם על פני אדמה אבל שלא נכבשה במלחמה. תומך באימרה: ללא מורא ובלי משוא פנים ומתעב בכל נפשי משרתי אדונים אך לצערי לא כך העולם נוהג ולכן אני מאוכזב ודואג.

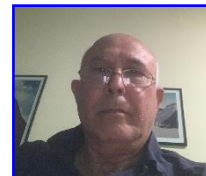

אילנה חן: נולדתי טרם הולדת המדינה. בשנתיים הראשונות לחיי גרתי בכפר יהושע סמוך לשדה התעופה רמת-דוד, שהיה יעד לתקיפות מטוסים שלנו. באחד מניסיונות תקיפה אלה רצה אמי כשאני בזרועותיה ואחותי בידה למקום מסתור, ובלית ברירה נשכבה עליי כדי להציל אותי מירי המטוס התוקף. עד היום אני נרגשת לשמוע שוב ושוב את הסיפור מאחותי.

כחצי שנה מאוחר יותר הכריז דוד בן-גוריון על הקמת מדינת ישראל. כולם מיהרו להכין ולתלות בגאווה את דגל המדינה. כך עשתה גם אמי שלקחה את הסינר הלבן וחלוקה התכלת ותפרה מהם דגל, אשר שנים תלה אותו אבי בראש התורן בביתנו.

רוני שמע: חופש הרגשתי בילדותי בחופש הגדול, כאשר בילינו במחנה שבנינו על עץ תות ענק שהיקף גזעו היה כ-3 מטר. היינו מבליים על ענפי העץ שעות ארוכות וניזונים מפרותיו המתוקים, כשעסיסם נוטף על ידינו. ילדות שבחלקה מתאר אלברט סוויסה בספרו "עקוד". היינו ללא מפקח, ללא גבולות, אין מותר ואין אסור. מחנה נוסף היה לנו במערות קבורה, שנחקרו על ידי ארכיאולוגים. משסיימו את מלאכתם נותר לנו לחקור את אשר הם לא גילו. היינו מבעירים אש במערה כדי למגר את קדחת המערות ולאחר מכן המקום נהפך למקלט מהחום של חודשי יולי אוגוסט. כיום אני קורא לתקופה זאת החופשה הגדולה, כי חופש לא קיים ולא עצמאות, כדברי המשורר בוב דילן "אתה חייב לשרת מישהו"...

תודה למשיבים. ואני מהרהרת באותן שנים בהן התנהל כאן במצובה המאבק (הדיון) על שינוי מסגרת הקיבוץ ומעבר להפרטה ועצמאות כלכלית של החברים. כשמסתכלים היום לאחור (כבר יותר מעשרים שנה!!!) נדמה לי שהמאבק היה בעיקר על חירותו של הפרט. אני עדיין מבכה דברים יקרים רבים שאבדו לנו עם המעבר לשינוי, אך בגדול זה היה מאבק לעצמאות וריבונות של כל אחד על חייו, ללא המשוכות של ועדות, אסיפות ותקנונים... זה קרה בזמן הנכון וקרה בעוד עשרות קיבוצים במקביל. זו הייתה מהפכה ענקית שלפעמים קשה להעריך את עוצמתה. מאחלת שתמיד נדע להוקיר את חירותנו, וגם נכיר בבחירות שלנו לוותר חלקית על העצמאות מול ערכים חשובים אחרים (זוגיות, ילדים, השתייכות לקהילה, פרנסה ועוד...)

אביה זמרון

מלב אל לב

ברכות לתומר נובק עם השחרור מצה"ל. מאחלים התאקלמות מהירה ומוצלחת בחיים האזרחיים!

ברכות ללירי פקר, עם קבלת מצטיינת עצמאות של בסיס בה"ד 1 גדוד "ארז".
יישר כוח!
גאים בך!

לענב ושי פקר ברכות לנשואיה של יהלי עם בח"ל גיא.
ברכות לזוג הצעיר ולכל המשפחה

בית מצובה

שיר מהפינה/ איציק שחר

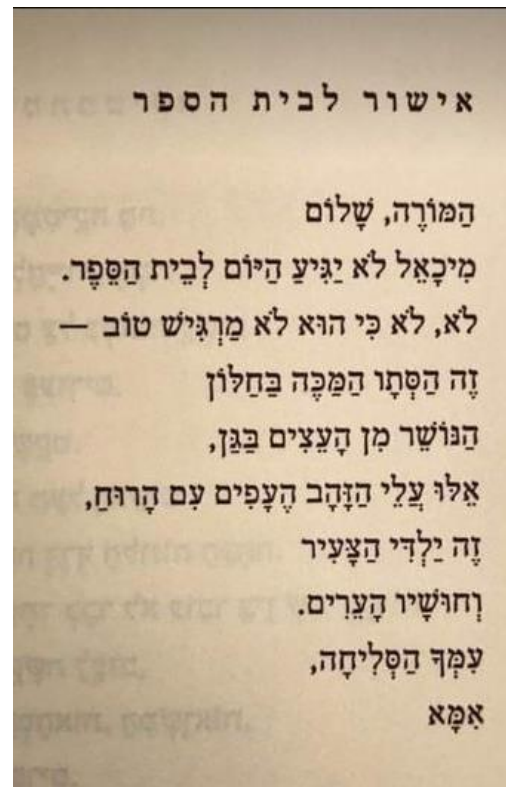
שלום לקוראי הפינה ☺

סביב אירועי יום העצמאות ויום הזיכרון שלפניו, שוטפים מהרדיו שירים נוגים- חלקם מספרים את סיפוריהם של אנשים מיוחדים, שהיו פעם ילדים מיוחדים. מי לא מכיר את "יוסי ילד שלי מוצלח", את "חיימקה" של רחל אטס, או את "אליפלט" שאין לו אופי במיל...הפעם אני רוצה להכיר לכם את דניאל ומיכאל- גם הם מיוחדים בדרכם, ומעניין יהיה לראות מה יקרה בבגרותם, או כשיגיעו אל הצבא ☺

את השיר על דניאל כתבה נעמה אדרעי, בספרה "מחכה לזמן" הוצאת בית עלים, 2021. ועל מיכאל כתבה אביטל הררי בספרה "מחילת הארנב", הוצאת

פרדס, 2015.

דניאל, אתה שובה לב
 אתה שומע? אתה שובה לב
 וכל מי שהיה בוערת ההשמה
 שאמר שאתה לא מתנהג
 שאתה לא לומד
 ולא מתאים
 ולא אמר שאתה כן
 מתחבא מאחורי הדלת
 ואז צוחק הרבה ובקול
 שאתה מצביע על צפור
 והעיניים שלך אומרות
 מה שהפה המפגר שלך לא יכול
 אני רוצה לכתב בעט אדם של מאבחנוים
 שיש כאן מקרה מיוחד
 שלאבחנוה קוראים שובה לב
 ומי שהוא שובה לב צריך
 אויר ומשחק
 בעקר משחק
 (שמטפל שאינו יכול לשחק אינו יכול להיות מטפל)
 וחבוק
 כשחזרתי הייתה חתולה מנחת לרגלי שער בית הספר
 אם הייתי רוצה הייתי לוקחת אותה אלי
 אותה אי אפשר
 אבל אתה שובה לב דניאל, שתדע.

הושבים הינוך - מדברים הינוך - עושים הינוך

החינוך במצובה חשוב לך?

הוועד המקומי, ועדת חינוך וצוות החינוך, מזמינים אותך להצטרף לצוות היגוי וחשיבה על התפיסה וההבנייה של מערכת החינוך החברתי שלנו.

כל המעוניות/ת מוזמנות להצטרף בקישור המצורף.

מפגש ראשון יתקיים ב-9/5/2022

**מדורת ל"ג בעומר
קהילתית במצובה**

בערב ל"ג בעומר
יום רביעי 18.5 בשעה 18.30

כולם מוזמנים למדורה הקהילתית של מצובה
במרחב שליד מגורי התאילנדים. (אחרי המחנן...)

מומלץ להביא:
מחצלת
כיבוד אישי/ משפחתי קל
כלי אוכל רב פעמיים אישיים
תפוחי אדמה ומרשמלו לצלייה על האש...
כלי נגינה: גיטרות, דרבוקות, תופי מרים ועוד

**נהנה יחד משירה בציבור,
והרבה מצב רוח טוב.**

*אנחנו נדאג לכיסאות לותיקים,
וכמובן לעצים למדורה...
חג שמח